

За нази и заради наш-тѣ сынове.
И мы въ свѣта да бѣдимъ опознани
Какво-то сички-тѣ наши акрани.

* * *

Небеснаа ламбадо! слънце, ты
От време що грѣшишъ надъ сичкж-тж вселеннж,
От зары-тѣ си свѣтливъ поглати
И нашж-тж родинж затьмненнж.
Недѣй, ахъ не, кѣмъ западъ не ходи!
За насъ ли все да бѣди нощь години?
Довѣк невѣжество, животъ съ бѣды,
И този вѣкъ тѣй ли да нѣизмини?
Кога, кога за насъ ще да са съ зори,
И свѣтъ ученіа въ насъ да са въдвори?

. . . . .

* * *

О бѣлгарски заспали сынове
Дѣчица, момцы, вси млади и стари!
Отъ сънь станете, мъдрость въ зове;
Вѣнчанъ ще бѣде кой-то не предбари.

